

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Hetülap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszkrét s körzettel ellátott hirdeményekért természet szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

Selyemtermelésünk érdekében.

Ugy a nemzet mint az állam pénzügyi viszonyaira oly nagy fontosságú selyem ipar alapját képező selyemtenyésztés ismertetése, terjesztése és tökéletesítése céljából miként más cultur államokban, úgy nálunk is 1872. óta a földművelési miniszterium egyéb idevágó intézkedései mellett Szegszárdon egy selyemtenyésztési intézetet tart fenn, melyről azonban épen a közönség alig bir tudomással, nem látszik feleslegesnek tehát, ha néhány szóval a tárgy fontosságáról s az intézet működéséről megemlékezem.

Téves vélemény volna azt hinni, hogy a chinaiak által oly kincs gyanánt ápoltt, nálunk kicsinylett, életrevalónak nem talált selyem-ipar egyedül az azzal foglalkozó nem vagyonos osztálynak szolgál jövedelmi forrásul; mert kellő berendezés mellett nagyobb birtokokban is a föld jövedelmét holdanként 100 frttal emelheti; az alig két megyénk területével bíró Lombardia lakóinak egyedül a nyersbugó termés kivételből évenként 40—50 millió ezüst frt foly be, Angliának a keletindiai gyarmatokból az utóbbi évtizedekben ezer milliókat ugyancsak ezen ipar jövedelmezett.

Nem kívántatik a föld csökkent értéke, s jövedelmének ezen gyors és biztos emelésének nagy tőke befektetés, igen jutányos áron ajánl a nevezett intézet alólirt felügyelősége 4—5 éves szederfákat, szivesen vesz azok eladásáról értesítéseket és díjmentesen közvetíti az elárusításokat, ugyancsak díjak elfogadása nélkül küldi meg az ültetési tervrajzokat, a tenyésztési s ifjítási kezelésmódot, melyszerint a fák kiültetés után 2 év múlva 200 évig értékesíthető gyöngye leveleket hoznak.

A szoros értelemben vett tenyésztés pedig a tenyésztőtől semmi tőkebefektetést vagy munkamulasztást nem kíván, sőt kellemes időtöltést nyújt az idősb nőknek, szoktatja a gyermekeket hasznos foglalkozásra és a tenyészde időnkénti megtekintés által tanulságos szórakozást szerez.

Nem kívántatik továbbá a tenyészde berendezéséhez különös épület, alkalmas arra bármely szoba, fészter, csűr, pajta, gyár, műhely, elhagyott ház, sőt nád, vagy szalmával fedett padlásokon is jó siker tapasztaltatik, minek eléréséhez szükséges oktató könyveket a magyar korona területein ingyen küld a nevezett felügyelőség, gondoskodik a tenyésztőknek górcsöleg vizsgált egészséges rekeszpetékről, s azoktól a 6 hét lefolyása alatt bekötött gubókat nyers állapotban váltja be a földművelési miniszterium által meghatározott lehető méltányos, köztudomásra juttatott áron, minek kifizetése illetőleg megküldésénél netaláni visszaélések iránti panaszok a nevezett miniszteriumhoz intézendők.

Minden költség vagy munkamulasztás nélkül jön ez által a tenyésztő, vagy tenyészde tulajdonos jövedelemhez olyankor, midőn legtöbb költsége és legkevesebb bevételei vannak.

Ha tehát a szives olvasó a közjó érdekében megismertetné ezen jótékony állami intézettel a kézeletben levő tenyésztésre hivatott közönséget, pár év múlva, midőn netalán felállított szederesét értékesítheti, okszerű tenyésztésre képesített tenyésztők leandnak rendelkezésére.

Éghajlatunk állítólagos kedvezőtlenége iránt táplált véleményi eloszlátja a legnemesebb philippini szederfák tapasztalt buja tenyészete és annak tudata, miszerint minél mérsékeltébb éghajlat alatt termeltetett a selyem, annál erősebb, tartósabb s keresettebb; de megczáfolja ama véleményt vagy előítéletet a nevezett felügyelőség pár évi működésének eredménye is, melyszerint a legközelebbi mult normális 1876-ik évben 15 ezer kilogrammot meghaladó nyers termés folyt be, melynek szokott kitünő minősége éghajlatunkat s népünk ügyességét, tisztaságát e téren is oly előnyösnek tanusítja, hogy ezen egyedül nálunk ignorált s elhanyagolt iparág meghonosítása a kormánynak más államokhoz hasonló kitartása mellett sikerülni fog.

A tenyésztési kedv és hajlam sem hiányzik, a mult évben egyedül ezen intézet által 37 ezer grammot meghaladó pete megkeresés folytán osztatott ki, bár némely községek előljárói 50—60 jelentkezett tenyészőt helyett 5—6-ról értesítették a felügyelőséget.

A folyó évi termeléshez a földművelési miniszterium a mult évi járvány behatása alatt levő rajokból költ peték ragályossága elleni biztonság végett Japánból és Olaszországból elegendő mennyiségű egészséges petéről gondoskodott.

BELÁNSZKY DEZSÓ.

Jegyzőkönyv.

Felvétel 1878. márczius 27-én S.-a.-Ujhelyben a tűzoltó-zászló-szentelési bizottság ülésén.

Jelen voltak: Bydeskuthy Sándor, Mezössy Menyhért, Kun Frigyes, Kretovics József, dr. Schön Hngó, Stich Lajos, Jelenek Ádám, Mayer Imre, Sugár József, Szöllösy Sándor és Fisch József.

Elnöki szék elfoglalására Bydeskuthy Sándor, jegyzői teendőkre Fisch József kérérik fel.

Elnök előadja, hogy a mult évben megválasztott tűzoltó-zászló-szentelési bizottság márczius 4-én értekezletet tartván, elhatározta, hogy a zászló-szentelési terv kidolgozására egy 5 tagu bizottságot küld ki, melynek tagjai: Kretovics József, Friedlieber Albert, Szöllösy Sándor, Fisch József, dr. Schön Hugó és Szentgyörgyi Vilmos. Ezen bizottság működését megkezdvén márczius 20-án a kidolgozott tervet, valamint a zászló-szentelésre vonatkozó költségvetést a bizottságnak beterjesztette, mely is felolvastván, határozatott, hogy a terv első vagyis a pénzügyi bizottságra vonatkozó részét a rend. bizottság elfogadja és ezen bizottság elnökségét utasítja, miszerint a kellő lépéseket tegye meg, hogy a bizotts. működését legkésőbb május 15-én megkezdhesse.

Ami az előterjesztés további pontjait illeti azokat a rend. bizottság elvileg ugyan elfogadja, azonban azok tényleges keresztülvitelét a pénzügyi bizottság működésének eredményétől teszi függővé.

Egyébb tárgy nem lévén, elnök berekeszti a tanácskozást.

A jegyzőkönyv hitelesítésére Bydeskuthy Sándor, Kretovics József, Kun Frigyes és Jelenek Ádám küldettek ki.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1878. márcz. hó 27-én.

BYDESKUTHY SÁNDOR,
bizottsági elnök.

FISCH JÓZSEF,
rend. bizotts. jegyző.

KRETOVICS JÓZSEF,
alparancsnok.

JELENEK ÁDÁM.

Az öttagu bizottság jelentése így szól:

Tisztelt rendező bizottság!

A folyó hó 4-én tartott rendező bizottsági gyűlés által kiküldött alólírott tagok a zászló-szentelési ünnepélyre vonatkozó tervet elkészítettük és ezennel a tisztelt rendező bizottságnak beterjesztjük.

Először is bemutatjuk a f. alatti mellékletben az ünnepélyre vonatkozó költségvetést, mely szerint az esetleges kiadások 1130 frtig, a bevételek 1060 frtig terjednének. Az eszerint felmerült 70 frtnyi deficit az egylet pénztárából volna fedezendő, remélhető azonban, miután a bevételeket a legkisebb összegekre reducáltuk, míg ellenben a kiadásoknál aránylag magasabb összegeket jegyeztünk, hogy a bevételek a kiadásokat tetemesen túl fogják haladni.

Amennyiben pedig a gyűjtivekből reméljük az ünnepély költségeinek legnagyobb részét fedezhetni, czélszerűnek látjuk egy pénzügyi bizottság megválasztását. Ezen bizottság ügyeit vezetné egy elnök, egy pénztárnok és egy számvevő.

Elnökül ajánlatik Bydeskuthy Sándor, pénztárnoknak Szentgyörgyi Vilmos, számvevőnek Fisch József.

A pénzügyi bizottság városrészek vagy utcák szerint következőképen 14 albizottságokba osztandók s pedig:

1. Kazinczy utca: Bizottsági tagok Dókus Gyula, Viczmány Ödön, Stenczel Dániel és Láng Nándor, De Rivó Gy.
2. Piac utca és tőzsde: Dr. Schön Vilmos, Friedlieber Albert, Ambrózy Nándor és Kálniczky Károly, Erényi Jakab, Kornstein Ignác, Kun Frigyes.
3. Pataki utca: Bydeskuthy Sándor, id. Farkas Lajos, dr. Löcherer Andor.
4. Kispia: Reichard Mór, Ligeti Bertalan, Weisz Lajos, Réday Lajos és Ligeti Gyula.
5. Klastrom utca: Mezösy Menyhért és Dongó Gy. Géza Braun Ignác.
6. Deák és barátság: Gyalokay Ferencz, Csákö Imre és Kretovics József.
7. Ó-hid-, berezki és bőrtön utca: Bettelheim Jakab, Jelenek Ádám, Izsépy István és Krausz Náthán.
8. Cassinó u. Balogh Károly, Valyi István, Kun Frigyes, Keresztessy Lajos.
9. Czerkótól handzsikóig: Fesztőry Tamás, Karsa Bertalan és Takács János (molnár).
10. Templom és kórház u. a. és f. Zsolyomka: Mánik József, Bánóczy Kálmán, Dolozselek Ferencz, Szöllösy Sándor, Vályi Samu.
11. Papsor csillag, horog u. és hecskedomb: Czigler pénzügyi biztos Klein Mór, Csehy Péter, Magdsár Imre.
12. Gyártelep: Gross Róbert és Gallik Géza.
13. Indóház: Illaszevics László, dr. Schön Hugó, dr. Sebök.
14. Palotás kis és nagy uj utca: Nyomárkay Kálmán, Bettelheim Mór és Gábris János.
15. Rózsa és timár utca: Eckstein Náthán, Preisz Elkán.

A rendező bizottság által készített körlevelek és gyűjtőívek a pénzügyi bizottság tagjainak ezen bizottság enőksége által legkésőbb jövő 15-ig szétküldendők.

A körlevelekben felkérendők a pénzügyi bizottság tagjai, miszerint a begyűjtendő összegeket minden hó 20-ig a bizottság pénztárnokának nyugta mellett kézbesítsék.

A befolyt pénzekről valamint a tett kiadásokról a pénztárnok és számvevő minden hó 1-én a rendező bizottságnak jelentést tesz.

Az ünnepély körüli intézkedések megtételére szükségesnek tartjuk még a következő bizottságok megválasztását s pedig:

I. Utaló bizottság, melynek tagjai: Bydeskuthy Sándor, Dókus Gyula, Kun Frigyes.

Ezen bizottság rendelkezik a költségvetés keretén belül a begyűlt pénzekkel.

II. Szállászerző bizottság. Tagjai: Ifj. Farkas Lajos elnökle alatt, Székely Imre, Réday La-

jos, Török Pál, Braun Ig. Weisz Lajos, Jesztrebszky János, Haring József.

Megjegyzendő, hogy az elszállásolást a programban foglalt módon a parancsnokság eszközöli.

III. Hangversenyrend. bizottság: Dókus Gyula elnöklele alatt: Boruth Elemér, Mikóvszky Bert. Krafcsik, dr. Dongó Gy., Olcsváry B., Hornyay Kálm.

Többek közt feladata ezen bizottságnak a helybeli dalárdát és vonós négyest közreműködésre felkérni.

IV. Közébdet rend. bizotts. Tagjai: Izsépy István, Illasevics László, Kis Ödön, Szentgyörgyi Vilmos, Török Pál.

V. Bálrendező bizottság: Dókus Gyula, ifj. Farkas Lajos, Ambrózy, Nyomárkay Kálmán, Schön Miksa, Lácay Károly, Schwartz Mór, Réday Lajos, Kovalszky Gyula, Stich Lajos, Hercz Armin, Kellner Ede.

A fáklyás menet rendezésével és szentelési tér helyreállításával a parancsnokság a meghívók eszközésével a pénzgyűjtő bizottsági elnökség; a zászlórúd és zászlószeg megrendelésével az utaló bizottság bizatik meg.

Zászló-szentelési térnek ajánljuk vagy a tornateret vagy pedig a Stenczel-féle szarvaskert című rötet. Az elfogadott tér tényleges rendezésével és az arra vonatkozó költségvetés elkészítésével Lang Nándor egyleti építész bizandó meg.

Zászlóanyának a tüzoltó-egylet védnöke gróf Wallis Gyuláné ő méltósága kérendő fel, koszoruleányoknak pedig: Balogh Margit, De Rivó Ilona, Éva Ilona, Medveczky I., Major Anna, Vályi A. Szentgyörgyi Juliska, Schön Ilona, Janesó Mariska, Steiner Erzi, Károlyi Erzsike, Schön Fanni, Szemes M., Weinberger Zsuzsika, Diószegi Jolán, Hlavathy Éva, Major Ilona, Krämer Fanni, Weinberger Irén, Reichard Ida, Székely I., Bárdony Ilona, Weisz Etelka, Zubriczky Mariska, Nemessányi Mariska, Zajka Mariska, Pollatsek Irén.

Minden egyéb itt nem érintett és az ünnepeyre vonatkozó ügyek a rendező bizottság által intézendők el.

Programm. Az ünnepély szeptemberhó 6. és 7-re van kitűzve.

I. 1878. szeptember 6-án este és 7-én reggel. A vendégek fogadtatása zenével az indóháznál.

II. 7-én délelőtt. A tüzoltó-egylet nagy gyakorlata. Este fél 7-től 10-ig az ó-cassinóban (a tüzoltó-egylet diszítése mellett) hangverseny.

III. 7-én. 11 órakor éjjel fáklyászene a zászlóanyának.

IV. 7-én. 12 órakor ösmerekedés.

I. 8-án. Reggel 5 órakor ébresztő zenekarral.

II. 8 órakor működő egylet gyülekezése.

a) A megjelent tüzoltó-egyletek küldötteinek beosztása.

b) Kivonulás a szentelési térére.

c) Elhelyezkedése a működő egyletnek és rendező bizottságnak.

III. 10 órakor zászlószentelési szertartás és szögverés a megállapítandó sorrend szerint.

IV. 12 órakor a működő egylet fogadalom létele a felszentelt zászló alá

V. 2 órakor közebéd.

VI. 9 órakor bál a megyeház nagytermében. S.-a.-Ujhely, 1878. márszius 10-én.

FISCH JÓZSEF. **KRETOVICS JÓZSEF,**
kik. biz. jegyző. kiküld. biz. elnöke.

DR. SCHÖN HUGÓ. **SZENTGYÖRGYI VILM.**
SZÓLLÓSY SÁNDOR.

HETRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

Bernáth Menyhért gálszécsi kir. járásbíró, a tisztaléki hazafi és emberbarát áprilló 27-én 53 éves korában elhunyt. A gyászíró nem jött váratlanul; gyógyíthatatlan mellvíz kórja már hónapok előtt kezdett fejlődni s csak is erős fizikumának tulajdonítható, hogy a szerfelett kínos betegséggel oly hosszú ideig tudott megküzdéni. A haláláról kiadott gyászjelentés így szól: Bernátfalvi Bernáth Erzsébet a maga, nemkülönbén nagybátyja Boldizsár és számos rokona nevében is mély fájdalommal jeleníti felejthetlen édes atyja, illetőleg testvére Bernátfalvi Bernáth Menyhért gálszécsi kir. járásbíró és 1848-iki honvéd-századosnak Gálszécsen folyó 1878. évi ápril 27-én reggeli 3 órakor hosszas betegség után történt gyászos elhunytát. A megbol-dogultnak hült tetemei folyó hó 28-án délután fél 5 órakor tétettek a cseleji családi sírboltban a ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra. Béke és áldás a jó apa, testvér és önzetlen hazafi hamvai felett!

Esküvők. Chyzer Kornél megyénk főorvosa áprilló 22-én kelt egybe Maán Jolán urhölgygyel Sátoralja-Ujhelyben. Az esküvő egész csendben minden feltűnőbb ünnepélyesség nélkül ment végbe a megye fő- és alispánja mint tanuk jelenlétében. — Ugyanez napon esküdtek egymásnak örök hűséget Szirmay István tályai birtokos és Weiszberg Sónia kisasszony Tályán. Mindkét frigye meleg rokonszenv kifolyása lévén, kívánjuk: hogy zavartalan boldogság is kísérje egy hosszú életen át.

Ifj. Nyevizkegy József áprilló 26-án jegyezte el Nemessányi Anna kisasszonyt, Nemessányi Agoston leányt. Esküvőjük f. évi szeptemberhóban fog megtörténni.

Rögtönítelő bíróság ült össze Homonnán folyó hó 26-án, hogy egy lyubisei Kridla József nevű 52 éves, családos tótember fölött itéljen, aki, mint már előbbi számunkban említettük, egy ottani izraelítával közösen birt pajtáját foglyujtotta, minekfolytán az s attól 26 lakház égett el. A bíróság a tettést többek között azon indokból, hogy nem bünső szándék, de a birtokközösség okozta egyenetlenségből kifolyó elkeseredés vezette a bűnös cselekményre, a rögtönbíráskodás alól fölmenté, s tettének meg-

Az öreg Zendi jobb-, Tihamér a baloldalon foglaltak helyet.

A jó édes anya szemeiben örömkönyek csillogtak, melyek, mintha ezt mondanák Tihamérnak: „sok szerencsét!”

Zátonyos utcáin nagy sürgés-forgás volt. A választók sorakoztak. Egy pár kortes lóháton forgolódtott a nekihevült tömeg előtt. Az ispán ur tájékozó pej lováról osztogatta a commandót.

Midőn a kocsi kigördült a kastély udvaráról: a csapat lelkes éljenzésben tört ki. Igy dikálta ezt az ispán ur. Az Öreg Zendi arca palástolhatatlan tetszést árult el: büszke keblének jól esett ez a lelkesedés. Tihamér szerényen emelgette kalapját.

Az öreg Mattykónak nem kis ügyességébe került, hogy a megbokrosodott deréseket féken tudja tartani. A láz ilyenkor még a lovakra is elragad.

A mint közeledtek az alvéghez, a zaj mindinkább gyérült. Itt is láttak sorakozó embereket, de ezek már szép csendben ballagtak a város felé. Még csak egy hang sem kiáltotta a „vívát”-ot.

György ur paprika színűvé vált.

Itt már a vén bagoly dolgozott; ezek már az ő emberei, ezeket ő szavaztatja le. Meg nem állhatta, hogy ilyen szavakkal ne forduljon Tihamérhoz:

— Mit mondtam? Ugy-e igazam volt?... S szemeiben mintha a gyűlölet lángolt volna fel.

Károly ur éppen kastélya előtt pipázgatott s nagy karosszékéből kényelmesen szemlélte a kurjongatva hullámzó dicső választókat, kiknek jól kisurolt gégéjükből csak úgy zudult kifelé a — szent meggyőződés szava.

büntetését rendes tenyitő eljárásra utasította. Folmentetésében jelentékeny része volt védő ügyvéd, ifj. Farkas Lajosnak, ki kellő alapossággal, lélektani indokokra helyezkedve érvelt a kemény vád ellenében. A tárgyalás tartama alatt, a városház előtti utcán nagy néptömeg hullámzott s a halálbüntetés iránti ellenszenvének jellemző bizonyosságát szolgáltatva az által: hogy a felmentés kihirdetésénél a bíróságot megéljenzte. A dolog természetéből folyik: hogy a végrehajtáshoz szükségelt intézkedések már eleve megtétettek; ezek egyik elmaradhatlan követelménye volt, a budapesti gyeppmester, (most már kandidátus állami hóhér) Kozárek Ferencz jelenléte is segédeivel. A közönség kíváncsiságának ő volt ez alkalommal legérdekesebb tárgya; mindenki látni kívánta, hogy egy bakó személyiségéről alkotott képzelődésének tetstet adjon. Ilyen alkalommal az ideget, főképp ha harmadmagával jár, könnyen érheti azon nem irigyelt szerencse, hogy hóhéri minőségben bámulják, mint érte azon budapesti építészt, ki segédeivel gr. Andrassy Aladár homonnai várkastélyának átalakítása végett ugyanazon vonattal érkezett, mely a bíróságot is szállította a borzalmas kollégiummal együtt. A nagymihályi vasúti állomásig mindenki hóhérnak tartá őt, s nagy megütközéssel nézték, midőn a pályaudvarban coupéjából kiszállva, a Perronon reá váró gróffal kezét fogott. A személycsere, persze legott kiderült, jót nevetvén a gróf és az építész is a tévedések vigjátékán, melyet számukra a véletlen ilysajátságos módon inscenizozott. — A hóhér szám-láját 140 frttal cserélte ki a véstörvényészék, mely végrehajtás esetén, értékben még 15 forinttal emelkedett volna. Részünkről a műtét díjának ilyspecialis meghatározását, nem tartjuk valami szerencsés gondolatnak, inhumanus háttért kölcsönöz az a különben is sötét képnek; mert külön kereset-móddá graduálja a szolgálati kötelezettséget, és pedig olyan térére, melyet az emberies érzés különben is minden árnyalatában perhorresk l.

A főlevéltári állás elnyerhetéseért — mint ujabbán jó forráshól értesülünk — nem sok pályázó van. Eddig körülbelül 5 folyamodás adatott be s többnyire javakorbéli emberek részéről. Ennyiben tehát téves volt lapunk múlt számának idevágó közleménye. Különbén ugy gondoljuk: minél több a pályázó annál jobb, mert így a választás is üdvösebben tithet ki s a képesség iránti követelmény is inkább fokozható.

A bodrogközi kerület orsz. képviselője báró Sennyei Pál képv. mandatumáról lemondott. Visszalépését a nemes báró megrongált egészségi viszonyával indokolta, de egyszersmind azon reménynek is adott kifejezést: hogy felgyógyulva ismét részt fog venni a politikai küzdelmekben. Ohajtjuk: hogy ez idő mielőbb bekövetkezzék.

A homonnai ugynevezett „Szirtalja“ fürdőhelyiséget új birtokosa gr. Andrassy Manó most egészen átalakította s a mulatóhelynek minden kényelmével rendezte be. E természeti szépségekben is felette gazdag fürdő megnyitása május 5-én

Tudjuk, hogy a vén bagoly szerette Tihamért; hanem azért egy kis mosolygást mégis megengedett magának, a mi legfeljebb arra lehetett irányozva, hogy milyen jószívű tud lenni ez a mi szegény népünk, ha egy kis „szives-séget“ lát, még akkor is, ha esetleg „ebre bizza a hájat.“ Bizony-bizony az ott a princípium s az is marad mindenha, hogy „az a vivát, a ki bort ad!“

Mikor aztán mindezt végig gondolta Károly ur, persze egy kis mosoly, lett légyen az akár szomorú, akár gunyos — el nem maradhatott.

Midőn elrobogott a fogat az alvégesí kuria előtt: az öreg Zendi elfordította arczát, hogy ne lássa azt a mosolyt a vén bagoly arczán, a mely meggyőződése szerint más, mint kárörvendő — nem is lehetett, Tihamér azonban megemelte kalapját az öreg ur előtt, mit az szívélyesen viszonozott.

Egy ablakból két női kéz nyult ki, tartózkodva, reszketve s mindkettő fehér kendőt lobogtatott. Azt jelentette ez: „Isten vezéreljen! Mi remegünk dicsőségért.“

A kik ott álltak: Eleonóra s Juczika voltak. Szemeikben az öröm fénye, ajkaikon üdvomosoly, kebleikben a boldogság szent érzete. Hogy ne remegett volna kezök? hogy ne reszketett volna az a fehér kendő? ..

Mily boldog az, aki felett angyalok örködnek utain! Érzette ezt Tihamér is. Boldog volt.

Igy érkezett meg Csergöre. Ott aztán a fény, a dicsőség elkábitotta egy kissé, feledni kezdte azt az üdvétől ragyogó két arczot.

Kevés idő mulva Károly ur is behajtatott

TÁRCZA.

A falu két végén.

— Elbeszélés. —

Irta: **Farkas Bertalan.**

V.

(Folytatás.)

Ki örült volna ennek jobban, mint az öreg Matykó? — Midőn parancsot kapott, hogy „fogjon be“, mennek Csergöre „restaurációra“: nem adta volna magát egy oláh vajdáért. Kihuzta magát tetőtől-talpig; a fehér sujtásos kék „anzug“ csak úgy feszült öreg tagjain, mintha azok is ruganyosabbak volnának az ilyen ünnepélyes alkalomkor, mintha az átkozott köszvény is, a mi pedig a ballábával nem a legemberségesebben szokott bánni — bucsut vett volna egy időre. A kajla bajszról sem lett megfélekedezve: kifennettett módosan, úgy állott két oldalt, mint megannyi gyíkleső, — az ellenpártból két kortest akár reá is lehetne fúzni.

Szóval, ugy nézett ki az öreg, mintha csak „eskatulából“ ugrott volna ki.

Hát még a derések?!

Az öreg ugy felsallangozta, czafrangozta a nemes állatokat, hogy akármilyen szem el se találta volna, hogy voltaképpen milyen színűek. Mikor aztán felkapott a bakra s mint a hogy dukál: meglegygyintette a nyergest, azután kibocsátotta a suhogót s megcsipte az ostorhegyest, mondani sem kell, hogy a könnyű kocsi repülve került a kastély elé.

leend, melyre a megye felvidékéről bizonyára számosan fognak megjelenni.

Meg volt említve e lapok közelebbi számában a sáros-nagy-pataki bíróválasztás ügye. Kísérjük hát tovább az e nemű fejleményeket. Legújabbán megint változás van. Egy harmadik jelölt a mostani öreg bíró Meczer Rudi bácsi is fellépett. Folyó hó 28-án délutánra saját lakásán. Patakon. egy előértekezletet hívott egybe, melyen 22 tekintélyes polgár vett részt. Szó volt ott az eddigi két jelölt Bukoveczki és Pecsár érdemei és hátrányairól s oda lyukadtak ki, hogy legjobb lesz a régi melett maradni. Így történt a mostani főbíró felkérése s harmadik jelöltül fellepetése. Pecsárnak azonban a nép közt, sőt az intelligentiánál is nagy pártja levén, félnek tőle. Elhatározták azért kivinni, hogy ne kandidáltassék. Ha sikerül ez a fogás: derék lesz; de jó politikának éppen nem válik be. Az ellentállítás visszahatást szül s ha az áradat széttöri a mesterségesen emelt gátakat: annál iszonyubban rombol. Legjobb az ilyen dolgot hagyni a maga útján lefutni. Az erőszakot teremt. (Beküldetett.)

A m. k. vallás- és közokt. miniszterium Lövy Adolf helybeli könyvárúst a budai m. k. egyetemi nyomda főbizományosául nevezte ki olyformán, hogy ezentul képes lesz a nevezett intézetben megjelteni és az állam tulajdonát képező összes tankönyveket és tanszereket az egyetemi nyomda által most újonnan közrebácsátott jegyzékében kitett eredeti áráért (t. i. bolti áron alul) szállítani, éppoly mint az mostanáig csak közvetlen Budán történt. Felhívjuk meggyünk és egyáltalában vidékünk tantérfaianak figyelmét, ezen a tanügyet tetemesen előmozdító és reájuk nevezve csak örvendetes körülményre.

Mai számunk mellékletére bátorodunk ezenel a művelt közönség figyelmét felhívni mint oly vállalatra, mely méltó arra, hogy minden irodalom barát támogatásában részesüljön. Nem z o t i könyvtár czime alatt majdnem az összes magyar remekírók művei olcsó népszerű kiadásban havonként 2—4 füzetben, májushó közepétől kezdve fogak megjelenni. — Füzetenkénti megjelenési módja egy mind rendkívüli ára — egy-egy füzet csak 30 kr. és egyenként fizethető — mindenkinek lehetségessé teszi annak kényelmes megszerzését. Tekintetben véve azon óriási elterjedést, melynek hasonmái külföldi művek örvendenek, kívánjuk, hogy ezen valóban hazafias vállalat nálunk is rendkívüli támogatásban részesüljön. Kapható Lövy Adolf könyvkereskedésében Sátoralja-Ujhelyben.

Megkéröttünk a következő sorok közzétételére: A felső-magyarországi selyem-termelő és selyem-üzleti szövetséget igazgatósága, folyó évi ápril hó 18-án tartott ülésében, a selyem-iparnak egész terjedelmében felkarolását megindította. Sikerült az igazgatóságnak, a selyem-iparnak fejlesztésére a magas kir. kormánynak pártolását megnyerni. A nagyméltóságú k. földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium, ugyanis a kellő helyiségek felépítésére s a selyem-iparnak berendezésére 1800 frtot tett egyelőre folyóvá, de birja a szövetséget a magas kir. kormánynak abbéli ígérését is, hogy ha a társulat

a városba az alvégesi választók élén, a kiknek ő volt a fejk.

A szavazás megkezdett.

A mérleg hol ide, hol oda billent. Tücske Jancsinak sokkal nagyobb pártja volt, mint azt György ur gyanította. Bosszankodva kezdte tapasztalni, hogy az ellenséget nem jó kevérsre becsülni. Egyszer aztán Zendi uram azt vette észre, hogy Tihamér határozottan rosszul áll, — Tücske Jancsi százhusz votummal volt „vor“-ba. Kékült, zöldült, majd neki-versedett, a hogy a helyzet hozta magával. Mindent elkövetett; nem volt segítség. Pedig már az idő hatra járt. A választási elnök nagyon nézegette az óráját. Ki hitte volna, hogy ily óriás bukás legyen a vérmes reménynek a vége. Hiszen még a vén Döbrey sem tett ellene; még csak nem is mutatta magát. Ilyen kudarcra teljességgel nem lehetett számítani.

Már csak egy hajszálon függött az „élet“, a midőn egy bozontos öreg ur egy tekintélyes csapat választó élén a választás színhelyére érkezett. A diadal ki lett viva. Tihamér 27 szótóbbsséggel buktatta meg Tücske Jancsit.

A vén Zendi szemibe örömkönyvek toltak, midőn fiát megölelte; de azért ajkait mégis összeszorította, midőn arra a bozontos öregre gondolt, a kinek a diadalban oroslánrésze volt. Senkitől nem irigyelte volna azt, attól a vén embertől irigyelte; de azt mégis mintha érezte volna, hogy keblében a gyülöletnek egy hurja elpattant. Az a vén ember: — Döbrey Károly volt.

(Folyt. köv.)

buzgalmat fejtend ki és eredményt mutand fel, a magas kir. kormány aránylagos évi segélyezésben fogja a szövetséget résziesíteni, melynek egyelőre, társulati tőkéjének évi 6%-ját biztosította. Az igazgatóság Sóvári Soós Sándorban oly főfelügyelővel bír, kinek ügybuzgalma, fáradhatlan szorgalma és szakismerete, az általános bámulat és közmelegletés tárgya. A selyem-tenyésztéshez és selymértékeléshez kellő épületet az igazgatóság megszerezte, — fog tüzmentes raktárt építeni, s a selyem értékesítéshez kellő gépeket beszerezni. — Van Sóvári Soós Sándor tevékenysége által nagyszerű eperfa-iskolája, melyből ezidén is 4500 csemetét ingyen osztattott ki a közönségnek, — mely egyszerűen az intézettől a selymértéket is ingyen nyerendi; minél fogva figyelmeket a t. cz. közönség, hogy az ezidei selyem-tenyésztési idény május hó 1-ső napján veszi kezdetét; ki tenyészteni akar, magát pete végett, a szövetségetnél jelentse. A szövetségetnek célja, a hazai termelt selymet a hazában magában értékesíteni. Élén a társulatnak oly köztiszteletben álló férfiak állanak, kiknek nevök elegendő garancia gyanánt szolgál a szövetséget talpraesett vezetésére nézve. A részvénynek ára 10 forint, mely is a felső magyarországi pennybank pénztáránál mindenkor megszerezhető.

A kassai kereskedelmi- és iparkamara f. évi ápril 14-én tartott közös ülése jegyzőkönyvéből kiemeljük a következő pontokat: Olvastatott a kir. belügyminiszterium március 31-én 12102. sz. a. kelt rendelete, mely a kir. miniszterium kijelenti, hogy az anyag-, fűszer- és vegyes-kereskedők nem kötelesek utczára nyíló üzlettel birni. — Tudomásu vétetvén, a kamara közlönyében közzététetni határozatlik. — Olvastatott a kir. belügyminiszterium ápril 4-én 12.364. sz. a. kelt intézkénye a kereskedelmi könyvek megvizsgálása tárgyában, mely rendeletben a kir. miniszterium világosan kijelenti, hogy: a kereskedők üzleti könyveik üzleti titkokat tartalmazván, megvizsgálásukra a közigazgatási hatóságok jogosítva nincsenek. — Ezen rendelet szabályszerűen közzététetni határozatott. — A titkár behatóan indokolja az iparos tanoncz és legénymunkák kiállításának szükségességét és hasznos voltát és kéri a kamarát, miszerint az ily munkakiállítások megtartásának szükségességét hangsulyozván, még ez év folyama alatt Kassán ily kiállítást rendezzen. — A kamara elfogadja az indítványt és megbizza iparos-osztályát, miszerint az ez idén rendezendő kiállítás költségei iránt tüzetes és indokolt javaslatokat tegyen. Az elnökség indítványára elhatározza a kamara, miszerint a kir. miniszteriumhoz felterjesztést intézend az iránt, hogy az egyes felvidéki városok ut-, hid- és kövezetvámtarifa-tervezeteit helybenhagyás előtt mindannyiszor, a kamarának szakértői véleményének közlése céljából, beküldeni méltóztassék. — A titkár tüzetes jelentést tesz azon előmunkálatokról, melyek az elnökség részéről a felvidéki bortermelés előmozdítás érdekében tétettek és nagy szorgalommal készített és nagybecsü adatokkal felszerelt emlékiratot helyez kilátásba, mely még ez év folyamában a kir. kormánnyhoz leendő felterjesztés végett be fog mutattatni.

Debreczenben megjelent „Körmagyar. első magyar társastáncz“ címü füzetke. Szerkeszté szőlősi Szabó Lajos tánczművész. Tanítók és tánczkedvelők vezérkönyveül szövegezte, rajzolta és metszette Balla Károly. Ára 40 kr. Telegdi K. Lajos bizománya. Szerző, B. K. azon okból, mikép szégyen az alkotmányos magyar nemzetre, hogy míg minden más idegen tánczok után rajong, a magáét, egyetlen és szép társas tánczát, a „körmagyar“-t megveti-elhanyagolja: e kis munkával honfiai köteleességének vélt eleget tenni, midőn megkísérlé a magyar társas tánczot termeinkben újra meghonosítani. Ajánljuk t. olvasóinknak.

A „Magyarország és a Nagyvilág“ 17-ik száma következő érdekes tartalommal jelent meg: Szöveg: Paulay Ede. — Fényes házass. Regény a magyar társadalmi életből. (Vértessi Arnold.) XVI. folyt. Falun. Költ. (Jakab Ódön.) — Egy egyptomi királyleány. Történelmi regény. (Irta: Ebers György, fordította: Huszár Imre.) XVI. folyt. — Fecske, gólya. Költ. (Tompa Mihály.) — Az arczkép. Történelmi kép az ősmagyar-korból. (Evva Lajos.) — Színházak. (—ry.—) — Zene. (S. M.) — Horáczból. (Csengeri János.) — A Hekla tüzhányó kitörése márcz. 24-én. — A párisi nemzetközi kiállítás látképe. — Olvasó asztal. — Különfélék. — Szőrejtvény. — Sakkfeladvány. — Szerk. üzenetek. Rajzok: Paulay Ede, a nemz. színház dráma-igazgatója. — A párisi nemzetközi kiállítás látképe. — Fecske, gólya. — A Hekla tüzhányó kitörése márcz. 24-én.

Zemplénmegyei egészségügybeliek segélyegyletének pénztári kimutatása 1877-ről.

Bevételek.

- 1. 1876. évről maradt 376 frt 52 kr.
- 2. 31 tagtól 1877. évi díj à 12 frt. 372 „ —

3. 21 „ késedelmi kamat	5 frt — kr.
4. Egy tagtól 6 hónapi díj és 5 frt. beiratási díj	11 „ — „
5. Pénztári kamat	44 „ 4 „
Összesen	808 frt 56 kr.

Kiadás.

6. Babcsák elhalt tag árvái részére kifizetett	17 frt 46 kr.
7. Junius végeig terjedő kamat 3% bélyegadó	— „ 57 „
	18 frt 3 kr.

1877. végével maradt tiszta vagyon 790 frt 53 kr.

Hátralékban maradt:	
egy tag	13 frt 26 kr.
„ „	1 „ 26 „
Összes hátralék	14 frt 52 kr.

KOCOUREK FERENCZ,

egyleti pénztárnok.

Ezen kivonatot a számadásokkal egybehangoltván, mindenben egyezőnek találtuk.

DR. CHYZER KORNÉL, DR. LENGYEL ENDRE, egyleti elnök. igazgató választmányi tag.

HORNAY FERENC, DR. DEUTSCH FERENC, igazg. választm. tag. egyleti jegyző.

Az alapszabályok értelmében a lefolyt évi kamatok kilencz tizedrésze a segélyzendők közt kiosztandó lévén, két elhalt tag hátramaradtai közt 39 frt 60 kr. egyenlő részletben osztatik ki.

Özvegy Bocsy Károlyné a maga részéről az egylet javára lemondván, miért neki ezennel nyilvánosan köszönet mondatik. Babcsák árváinak 1878-ra 19 frt 80 kr. utalványoztatott.

S.-a.-Ujhely, 1878-ki április 19-én tartott igazgató választmányi gyűlésből.

CHYZER KORNÉL, DEUTSCH FERENC, egyt. elnök. egyt. jegyző.

Csarnok.

Öskeletü temetési hagyományok.

(Művelődéstörténelmi tanulmány.)

Dongó Gy. Géza, tanártól.

IV.

(Folytatás.)

Kezdetben a görög és római sirok külseje nem különbözött a legegyszerűbb földrakás- vagy kőhalmazától; a művészetet s főleg a szobrász-művészetet csak Theophrasztsus idejében találjuk a sirlhelyek szolgálatában, amidőn, nem is említve az építkezés nagyszerűségeit, már emlékszobrok is állítottanak, még pedig rövid velős sirlrattokkal (elogia) melyek a késő ivadékok föltelék tekinteni s az emlékezet látásán nemes célokra fellelkesülni taníták. A feliratok alkalmazását Lykurg eltiltja s jelesül csak azok számára tartja fenn, kik harcban estek el.

A szobrászathoz csatlakozik jóval később a festő művészet is emblemáival; melyek a megholt korának, egyéni hajlamának vagy életviszonyosságainak egynémely nevezetesebb mozzanatát iparkodott feltüntetni s örökíteni. Pl. Diogenész sirlját az eb képe ékesíté. Archimédészét a szférá és henger alakzata; a katonáét fegyvert- a hajósét evező festmények; a házasságon kívül elholtakét egy lányka kezében tartott viztartó edényke, minthogy szokás volt a szüzek sirljaira vizet önteni.

V.

Oly néphez értünk, melynek vallásalapítója a jövő életéről mitemem szól határozottan — s e nép a zsidó nép.

Csalatkozánk azonban, ha azt hinnők, hogy a fentebbi oknál fogva e népnek nem volt fogalma a tulvilági életéről. Hiszen a sadduceusok felekezeti éppon azért tekinték eretnekeknek, mert a lélek halhatatlanságát tagadták...

És Mózesnek csakugyan nehéz szerepe volt a tulvilági sejtelmek mikénti felköltését, illetőleg. Neki mint a vallás erkölcsi élet regenerálójának oly néppel volt dolga mely természetére nézve makacs, s mely Egyiptomból kerülén ki, a halottkultuszt illetőleg oly eszmékkel volt szaturálva, mely a tiszteletből könnyen az imádásra tévedhetett volna, mely akkor legyőzhetetlen akadályokat gördíthet vala a társadalmi egyenlőség útjába. Figyelemre méltó az a körülmény is, hogy a zsidók tőszomszédjaik a főniciek voltak, kik Adóniszt gyászolták. Két tágas út volt tehát nyitva a bálványozás vondelme előtt, melytől csak a szigorú tilalom vonhatta el az egyéni hajlandóságot, s másrészt egy terjedelmes formalitás, melyből ha éppon a temetkezési szoká-

sokat veszszük, vagy minden idegen vonás szám-üzve lett, s egész terjedelmében eredeti alapokra szorított, vagy legalább melyből az egyipti s főnici reminiscenciák gondosan elméleteltettek.

Annyi bizonyos, merem mondani, hogy a zsidó temetési hagyományok csak úgy hemzsegnek az ürességektől, s a ceremóniák lényege a formalitás zürzavarában vész el. Meglehet, hogy e kemény nyilatkozat nem helyes egészen. de amint a tény-adatok bemutatásánál ki fog derülni, nem is egészen alaptalan.

Az ós-zsidó nép, melyről itt szó van, patriarchalis nép, tehát, a szó őstársadalmi értelmében, törvénye a szokás és az erkölcs. Ezt igyekezett Mózes is mennél részletesebben szabályozni, anélkül hogy megmondotta volna miért, hogy t. i. a szokásból törvényt csináljon. Megtiltotta pl. levenni a szakállt, vagy kerekre nyírni a haját. Ebben mindenki ártatlan formalitást lát, pedig ez intézkedésben azon törvényhozói gondosság működik, mely nemzetének saját faji jellegét egygyel szaporítja, s őket összetartásra indítja, szoktatja, kötelezi. Eppen így a temetési szertartások illetőleg is. Sok ezekben az üresség s az értelmetlen formalizmus, de igazi célzatai amely megfoghatatlanok ma, épp oly jelentőség-tesek lehettek abban az őskorban, melynek valósága után ma már hiába kutat az ós-zsidóság kritikájából tengődő történész és a szenvedélyes theolog. De ha megtalálná is a való igaz tiszta forrást, ma már oly ürességnek kellene neveznie azt, minek se használja a kára, s becsé csak azért van, mert magán hordja az ós műveltségi állapot bélyegét.

Ha Mózesnek az volt a célja, hogy népének figyelmét a halott-bálványozástól mint ez (Egyptben történt) elvonja — célt ért; igen de a hallot kultusz szabályozását, úgy látszik, nem részeltette annyi figyelemben, mennyit az intézmény már méltóságánál fogva megérdemel, s mennyit hogy világos eredeti színezetűvé váljék, határozottan megkövetelt. Ha ez igaz, akkor az is való, hogy a Mózes által netalán kimondott s többé-kevésbé regulázott lényeg, a vallás legfelsőbb tanából, a halhatatlanságból, specialis tanulmányt formáló zsidó papság saját képzelete szerint vitte át a gyakorlatba — s hogy tehát a zsidó temetési gyakorlatok nem mózesi eredetűek. Van azonban a zsidó temetkezésnek egy mozzanata, melyet még a mózesi tradíció szabályoz, s ez az, hogy Mózesként mindannyian a boldog Kánaába óhajtnak temetkezni.

Az ós-zsidó temetkezés módosabb gyakorlata szintén a bebalzsamozás volt, mi nyilvánosan arra mutat, hogy a holtestet kiváló kegyeletben részesíték, anélkül azonban, hogy a bálványozás tulságába estek volna. Nehogy azonban az egyipti nézetekkel megbarátkozott elmék valaha holmi tulbuzgó aspirációk bizgatásai folytán, e tekintetű illetőleg tette volna általánossá a régiebb időkben a szegényeknél már úgy is divatozó inhumációt. Ismerve azonban népének lelkületét, hogy a kegyelet adójának végső lerovása annál tartalmasabbá váljék, megerősítette a sirató nők szereplését, hihetőleg mint egészen eredeti ősi intézményt.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

A szobráncezi fürdő

(Ungmegyében)

megnyitattik májushó 15-én és bezáratik szeptemberhó 15-én.

Hűg sóskénes vize biztos sikerrel használható mindennemű bőrkürtésekben, gyomor- és májbajokban, daganatok, vértódulás, görvély, sárgaság, köszvényes és csúzos bántalmak s tulságos kövérség ellen.

A vendégek nagyobb kényelme és jó ellátása tekintetéből az idén tetemes javítások és befektetések tettek a fürdőben.

Vizét üvegekben elszállítva odahaza is mindenki használhatja: miután a víz 3—4 évig is megtartja gyógyerejét. Szükséges azonban, hogy a használatnál a gyomornak tulterhelése kikerültessek és minél több mozgás tétessék.

Szobráncon 40 palackból álló láda, ára 7 frt, 20 palackos ládáé 4 frt.

Levelek és megrendelések a fürdőigazgatósághoz Szobráncon intézendők.

Fleischer és Társa

tiszteletteljesen értesítik ezennel a t. cz. közönséget, miszerint

gépgyár és vasöntődjüket

Kassán, eperjesi-ut 6-ik sz.

üzembe hozták.

Ajánlkoznak tehát: gépek és mozdonyok javítására, gőzkazánok, gépszivattyúk, malomszerkezetek, hajtó-készülékek építésére, járgányok, sajtók és egyéb a gépészet szakába vágó munkák kivételére. — Továbbá mindennemű

építészeti öntvények

ugymint: vascsövek, vastömlők, vasgyámkövek, vállvasok, karzat-rostélyzatok, valamint minden más vasöntvények készítésére, a legpontosabb kivitel, legjobb anyagot és legjutányosabb árszabást ígérvén.

4—5

ÉRTESÍTÉS.

Alólírott van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, miszerint külföldön vett tapasztalataim folytán, képesnek érzem magam festői pályámat helyben, a jelenkor igényeinek teljesen megfelelőleg folytatni, és szakmámba vágó, ugymint:

templomok bármely stylusban festését,

szobák festését butorok szövetei után vagy tapetszerűen a leggazdagabb szabadkézi munkálatokkal ékítve,

butor-, ajtó- és ablak festését kemény fára, felismerhetlenül,

szobák kárpitozását (Tapet), padlók festését, épületek külső részét olaj vagy aquarel festékekkel mázolását,

bármilyen czégek gyors és izlésteljes festését,

oly formán, hogy az itt elősorolt munkálatokkal képes vagyok bármely nagy városbeli festővel versenyezni úgy díszes kiállítás, mint a legszolidabb árak tekintetében.

Mielőtt a n. é. közönség becses pártfogását kérdemelném, amit czéломul tüzek ki, — vagyok

kész szolgáljuk

Király József,

festész.

(Lakásom a főutczán, Kollener József ur házában.)

Egy átjatszott zongora

igen jó karban

olcsó áron eladatik.

Különösen ajánlható kezdők számára.

Bővebb felvilágosítás

Lóvy Adolf könyvker.

LUHI

„MARGIT“

forrás

legtisztább szik-éleges ásv. viz.

Hazánk ezen vegyi összetételénél fogva nevezetes gyógyvizét a légzési-, emésztési- és húgyszervek idült hurutos bántalmainál, torok-, gége-, légcső és hörgbetegségekben kiváló sikerrel használják: Dr. Korányi Frigyes, dr. Kovács Sebestény Endre, dr. Gebhardt Lajos, dr. Navaratil Imre, dr. Poór Imre, dr. Kétly Károly, dr. Barbás József, egyetemi tanár és közkórházi főorvos urak. — Ezen tekintélyek nyilatkozatai szerint a Margit forrás nemcsak méltó versenytársa a Seltersi, Gleichenbergi, Gieshübl, Radeini, Emsi, Vichyi, s hason összetételű vizeknek, hanem gyógyhatásban azokat több tekintetben felül is mulja.

A Margit forrás gyógyhatását igazoló orvosi bizonylatok kívánatra bárkinek készséggel megküldetnek.

Szétküldési fő-telep:

Dr. Karlovsky utódánál.

Luhi forrás, Munkács mellett.

7—12